

Назив дела: „Лота прави лом“

Име и презиме писца: Сузана Тамаро

Наслов рада: Несташна девојчица Лота

Лота је била несташна девојчица, помало размажена и својеглава. Живела је са мамом, татом, сестром и братом у жутој кући. Са мамом је проводила највише времена, док је тата радио, а брат и сестра су ишли у школу. Поред маме нераздвојна је била и са својим плишаним „медом“, који је уствари био плишано прасе, али Лота је умислила да је меда. Свуда га је вукла са собом, са њим делила тајне и ником га није давала.

Једног јутра Лота се пробудила љута и нерасположена, јер је имала ружан сан за који је умислила да се стварно догодио. Сањала је да су јој сестра и брат дирали меду. Тог јутра Лоту је све нервирало: није желела да се обуче, није желела доручак ни топлу чоколаду, није отишла у куповину са мамом што обично ради...плакала је гласно и затворила се у своју собу. Највише од свега је нервирао бели џемпер који јој је мама дала да обуче тог дана, који је њу гребао и није га волела. Зато је решила да га се реши једном заувек, узела је маказе и прво му просекла рупу, а затим му исекла рукаве, бацила га у корпу и решила да каже мами да га је поцепао пас.

И искаљивање беса на џемпер није смирило Лоту. Још увек је мислила да су сви неправедни према њој и љута решила да напусти кућу. Одселила се код комшинице поред њене куће.

Комшиница Берга јој је уступила таван од шупе који је имао доста старог намештаја и прашине. Заједно су га уредиле: са једне стране ставиле су белу комоду са фиокама, преко пута кревет за Лоту и креветац за меду, стару крпару су прострле за тепих, изнад кревета била је слика Црвенкапе, јер кућа без слика није лепа, изнад комоду окачиле су старо огледало, поред прозора био је црвени сточић и старе столице. Све ово Лоти је изгледало прелепо. Када је Лота погледала кроз прозор видела је своју кућу и љутито се исплазила. Оброке јој је тетка Берга доносила у корпи коју је Лота конопцем извлачила на таван. То су за Лоту били врло укусни оброци: палачинке, лимунада...Поред меда друштво јој је правила и стара лутка Бергине ћерке, са којом се Лота играла и пресвлачила у прелепе цветне, пругасте и чипкасте хаљине. Да не би била полу гола комшиница-тетка Берга је Лоти поклонила прелеп бели џемпер који је сама плела.

Лота је у свом новом дому имала и госте, посетила је њена породица. Угостила их је, послужила из чајника белог на плаве цветиће и осећала се презадовољно што сви желе да се врати кући, што мама плаче за њом и што тата пати због њеног одласка.

Све је било лепо док није пао мрак и ближила се ноћ. Тада је видела брата и сестру како се играју у дворишту са татом и одлазе на спавање. Ушушкала је меду, лутку и она

легла. Вртела се по кревету, тихо јецала, а затим заплакала на сав глас. У том моменту осетила је чврст загрљај тате и заједно су отишли кући. Кући је сачекала мама која је дуго држала у крилима и у загрљају. Једна другој су се извинуле и спокојно заспали.

Лота је увидела своје грешке, да није требала да одлази од куће и да је љубав и топлина породице највеће благо.

Име и презиме: Тијана Маринковић

Разред: III

Основна школа: ОШ „Јелица Миловановић“ Сопот

Наставник: Горица Терзић

Број телефона: 063/619-014

Маил адреса: aleksandrastanastanasic@gmail.com